

Miron Białoszewski

„Ballada z makaty”

Jest sobie zielony ogród
na wszystkie pory
w rajskie szczypiory
w drzew kalafiory.

Panna tu leży w jarzynie
(myśli, że na mięcie),
za długie nóżki - podgięte,
obie lewe i przejęte,
łokcie podpierają brodę -
z boku widzianą urodę -
odwrotną urody modę;
nad urodą wieniec dziwny
krakowski z Pelcowizny.

Na co panna czeka
z zamyśleniem na flekach?

Anilinowe ptaszki
weselą ogród rajski.
Jeden chudy ptaszek
w palcach chłopca śpi,
jak do panny nadszedł -
zagrał fi-fi-fi!

A co to za plebejusz?

A co ma za kapelusz?

Kapelusz ma jak dudy...

A gra ten patyk chudy.

A słyhać go za flety,

aż panna tupie we fleki.

Trzepoczą pantoflowe wstążki,

dygają rajskie widoczki.

Panna w tych bucikach

na leżaco fika,

stuka w pantofelki

oberki - sztajerki:

Raj tu nielichy,

graj pan - muzyki!

ja pantofelkami

radi-radi-ra!

Maj

mi po głowie

ow-

szem nie powiem

radi-radi-radi-

ra-ra!!

Graj, panie młody,

do końca pogody,

póki te ogrody
nie tracą urody,
a że te ogrody
nie zmieniają urody
ody-rydy-rydy
uha!!!

